

ΕΡΕΒΑ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι..... Δρ. Νέαι 12
 Ἐν ταῖς ἐπαρχ. ἐτησίαι..... " 45
 Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίρ. Τ. 4
 Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ..... Φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστω

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἀπαξ..... λεπτὰ 40
 " " " δις..... " 25
 " " " τρίς, καὶ τετράκις 20
 " " " πεντάκις καὶ ἐφεξῆς 15

Γραφεῖον τῆς Ἐρέβας κατὰ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου ἀριθ. 55.

Ἐκαστοφύλλον τῆς Ἐρέβας τιμᾶται λεπτῶν πέντε

1881

Τὸ νέον ἔτος εὐρίσκει τὴν Ἑλλάδα ἐτοιμοπόλεμον. Τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἠπειρὸν ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀμφικτυονίας, ἡ δ' ἀναγνώρισις αὐτῇ ἤγαγε τὸν ἑλληνισμόν εἰς τὸ δίλημμα, ὅπως προβῇ μέχρι τῶν ἐσχάτων εἰς ἀπόκτισιν τῶν ἐπιδικασθέντων αὐτῇ, ἢ ὅπως παρακινήσῃ πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἀξίωσιν ἐθνικῆς ὑπάρξεως.

Ἡ βερολίνεος συνθήκη καὶ τὸ Π' πρωτόκολλον τοῦ συνεδρίου εἶχον ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποχρεώσεις ἐνέργειας· ἀλλ' ἀφοῦ αὐταὶ αἱ υπογράφασαι τὴν συνθήκην καὶ τὸ πρωτόκολλον Δυνάμεις ἡμφισβήτησαν τὸ κύρος αὐτῶν, ἡ πρόβλεψις ὑπεγόρευε τῇ Ἑλλάδι νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ τῇ συνέσει τῆς σημασίας τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἔργων. Ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπελθούσα ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐπὶνεγκε τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀναμενομένην τροπὴν. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Γλάδστωνος συνεκρότησαν νέαν αἱ κυβερνήσεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων σύνοδον ἐν Βερολίνῳ, εἰδικὸν καὶ μόνον ἔχουσαν σκοπὸν τὴν ἄρσιν πάσης ἀσφαλείας τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποφάσεων τοῦ βερολίνεου συνεδρίου. Ἡ σύνοδος ἐξετέλεσε τὸ ἔργον αὐτῆς ἀπροσκόπως, ἐπισήμως δ' ἀνεκινώθη ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Τουρκίᾳ· καὶ ἡ μὲν Ἑλλάς ἐπισήμως ἀπεδέχθη τὰ ἐπιδικασθέντα, κλείσασα οὕτω συμβόλαιον πρὸς τὰς Δυνάμεις, εἰς δὲ τὴν Τουρκίαν, προκαλοῦσαν συζητήσεις, ἀπήντησαν αἱ Δυνάμεις, ὅτι οὐδεμίαν ἡδύνατον νὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμφιστάτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς συνόδου χαραχθέντος συνόρου καὶ ὅτι ἤθελον ἐξετάσει μόνον τὰς ἐνδεχομένας προτάσεις τῆς Πύλης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιδικασθείσης τῇ Ἑλλάδι χώρας καὶ τῆς παραδόσεως τῆς χώρας ταύτης εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

Μετὰ τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς Εὐρώπης οὐδεμία ἐπιτρέπετο ἀναβολὴ τῆς παρασκευῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς κατοχὴν τῆς νέας χώρας, εἰς τὸ ἔργον δὲ τοῦτο ἐπέδωκε τὸ κράτος μετὰ τῆς σοφρότητος τῆς ἐμπρεπούσης εἰς τὸν ἐκτελούντα ἐντολὴν τῆς Εὐρώπης. Ἐντολὴν τῆς Εὐρώπης ἐξελήφθη καὶ ἡ Αὐστρουγγρία καταλαβοῦσα τὴν Βόσταν καὶ τὴν Ἐρζεγοβίνην, δὲν ἡδυνήθη ὅμως νὰ ἐκτελέσῃ ἀνακρίπτως τὴν ἐντολήν. Τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὅψιν ἡ Ἑλλάς ἡτοιμάσθη εἰς πόλεμον.

Ἐνθ' οὕτως ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης κατῆλθεν ἡ Ἑλλάς εἰς ἀγῶνα περὶ τῶν ὧλων, ἡ δ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔργου διατελοῦσα βλέπει τὰς Δυνάμεις καὶ πάλιν συνδιασκεπτομένας περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν.

Τὸ κύρος τῆς ἀποφάσεως τῆς βερολίνεου συνόδου δὲν

δύναται ἡμφισβητηθῆ ὡς ἡμφισβητήθησαν τὰ περὶ Ἑλλάδος πρὸς τοῦ βερολίνεου συνεδρίου ἀποφασισθέντα, δύναται ὅμως νὰ καταργηθῇ, ἂν συναινέσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς, πρὸς τὴν συνεβλήθησαν αἱ Δυνάμεις διὰ τῆς ἐπισήμου πρὸς αὐτὴν ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς συνόδου. Ἀλλ' εἰν δυνατόν κυβερνήσεως ἑλληνικῇ νὰ συναινέσῃ εἰς τοῦτο. Ὅτι συνελήφθη τοιαύτη ἐλπίς ὑπὸ μιᾶς ἡ πλείονων εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων ἀποδεικνύει, πόσον ἀτελής εἶναι ἡ τῶν καθ' ἡμᾶς γνώσις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐγένοντο ἤδη διαδήματα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν παρὰ μιᾶς τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν, ἐδήλωσαν δ' αἱ ἄλλαι πρεσβεῖαι, ὅτι εὐαίστως αἱ κυβερνήσεις τῶν θὰ ἐβλεποῦν τὴν Ἑλλάδα ἀποδεχομένην τὰς διδομένας αὐτῇ συμβουλίας, καὶ ὅτι οὐδεμία ὑποχρεώσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτήδεως τῆς διασώσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, οὐδὲν ἂν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἐνδομύχους κυβερνήσεων τινῶν πεποιθήσεις. Ἀλλὰ καὶ ἂν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις πεποιθότως προέτεινον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὑποχώρησιν, καὶ πάλιν αὕτη οὐδένα εἶχε λόγον, ἵνα ἀποδεχθῇ τοιαύτην συμβουλήν. Συμβουλή τοιαύτη οὐδὲν ἄλλο θ' ἀπεδείκνυνεν εἰμὴ ὅτι παρὰ τῆς Εὐρώπης οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἐλπίσωμεν, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν. Ἡ Εὐρώπη διὰ τῆς βερολίνεου συνόδου ἀπηύθυνεν οὐχὶ συμβουλήν, ἀλλ' ἐπιταγὴν εἰς τὴν Τουρκίαν· ἂν δ' ἡ Εὐρώπη μετὰ τὴν ἀποκρουσὴν τῆς ἐπιταγῆς ταύτης ἀντὶ νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς τὴν Τουρκίαν παλινωδούσα στρέφεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ζητοῦσα παρὰ ταύτης θυσίας ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, προδήλως ἡ Ἑλλάς ἀντὶ νὰ πτοηθῇ ἐκ τῆς αἰτίσεως τῶν Δυνάμεων, ὁφείλει νὰ παραδειγματισθῇ ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς Τουρκίας ἀποκρούουσα διακρήδην τὴν συμβουλήν. Ἄν ἡ Τουρκία δυστροποῦσα πρὸς τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῶν Δυνάμεων ἀμείβεται παρ' αὐτῶν, τί ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Ἑλλάς ἐπὶ ἀποφάσεως αὐτῶν τῶν Δυνάμεων στηριζομένη, ὅπως ἀποτρέψῃ ἀπαιτήσεις αὐτῶν ἰδιοτελεῖ;

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ συμβουλή, ἣν ἡ Ἑλλάς ἀποκρούει, κατὰ τύπους μόνον εἶνε συμβουλή ἀπασῶν τῶν Δυνάμεων. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία εἶνε πολύτιμος εἰς τὰς Δυνάμεις καὶ χάριν αὐτῆς ἀναγκάζονται αὐταὶ ἐνίοτε νὰ καταπνίγῃσι τὰς ἰδίας αὐτῶν πεποιθήσεις· ἂν ὅμως δι' ἐνεργείας, μὴ προκαλουμένης παρ' αὐτῶν, ἀποτυγχάνωσι τὰ παρὰ τὰς πεποιθήσεις γινόμενα διαδήματα, χαίρουσιν ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ αἱ παρὰ τὰς πεποιθήσεις αὐτῶν ἀναγκασθεῖσαι νὰ μεταχωρῇσι τῶν διαδημάτων Δυνάμεις. Τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει ἤδη παρ' ἡμῖν. Ἀπορριπτομένης τῆς περὶ διαιτησίας συμβουλῆς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀναγκαστὴς τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν ἐνέργειαν αἱ Δυνάμεις αἱ χάριν τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας συναινέσασαι παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν γνώμην εἰς τὴν περὶ τῆς διαιτησίας πρότασιν.

Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ἐννοοῦσιν ὅτι ἔχουσιν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς βερολινείου συνόδου. Ἡ πρωτοβουλία εἰς τὰ τῆς ἐκτέλεσεως ὅτι ἀνήκειν εἰς αὐτάς, ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῶν Δυνάμεων καὶ τῶσι τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πρωτοβουλίας ταύτης δυσχερῆς ἢ παροῦσιν ὥρ' παρὰ τῆς. Ἑλλάδος ἀρὰ ἀναμένουσιν αἱ ἄλλαι αὐταὶ τὴν ὁρμήσιν, ἵνα δυνήθωσι νὰ τῇ προσφέρωσιν τὴν ὀφειλομένην συνδρομήν.

Οὐδεμία σκέψις εἶνε ἱκανὴ, ἵνα ἐκτρέψῃ τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁδοῦ εἰς ἣν εἰσῆλθε. Τὴν πολεμικὴν τὴν Ἑλλάδος ἐνέργειαν οὐ μόνον ὁ ἑλληνισμὸς ἀπεκδέχεται, ἀλλ' ἀπεκδέχονται αὐτὴν καὶ αἱ κυβερνήσεις αἱ ἐμμένοντες πιστοὶ εἰς τὰς ιδέας, αἵτινες ὑπεγόρευσαν τὴν ἀπόφασιν βερολινείου συνόδου.

Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἀπάναντι τῆς Ἑλλάδος στάσιν τῶν Δυνάμεων, οἷα ἐπισήμως παρ' αὐτῶν διτυπώσονται, ἀναγνωρίζομεν αὐτὴν οὐχὶ φιλικήν. Ἐν ὥς ἀνασηκώσωμεν τὸν διπλωματικὸν πέπλον, βλέπομεν ὅτι αὐτὸν ἀκμάζουσιν τὴν εὐνοίαν ἐκείνων, οἵτινες ἀδείχθη, ὅτι δύνανται καὶ νὰ ὤφελήσωσι καὶ νὰ βλάψωσι. Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἵνα καταστήτωμεν τὴν εὐνοίαν ταύτην ἐνεργόν, δεόν νὰ μὴ πτοηθῶμεν ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ κλύματος, ἀλλὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀνδρικὴν ἡμῶν περὶ ἐνεργείας ἀπόφασιν ἀναλαμβάνοντες τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν ὑποθέσει. Ταύτην ἔχει τὸ ἔθνος τὴν ἀποφασίν καὶ σοδάρδον προσδίδει εἰς τὸ ἀρχόμενον σήμερον ἔτος ὡς προσήκει εἰς τὸν ἀποδιδόμενον εἰς ἀγῶνα περὶ τῶν ὧν, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐνοίαν χαίρει αὐτὸ, διότι οὐδέποτε ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος παρέρστη οἷος σήμερον παρίσταται συνδυασμὸς περιστάσεων εὐνοϊκῶν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπόθεσιν.

Ἐπιθεώρησις τοῦ λήξαντος ἔτους

Φιλόσοφος τις τοῦ τελευταίου αἰῶνος, ὁ Διδερότος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ὠνόμαζε τὴν διπλωματικὴν ἀκλίβανον ἀεὶ ποτε θερμαινόμενον καὶ οὐδὲν σχεδὸν κατορθοῦντα νὰ ἐψήσῃ. Τὸν ὁρισμὸν τοῦτον φαίνεται πληρέστερα δικαιολογοῦσα ἡ ἐπισκόπησις τοῦ λήξαντος ἔτους, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐργάσθησαν μετὰ μοναδικῆς δραστηριότητος οἱ διπλωμάται. Οὐδεμίαν ἄλλην ἐνθυμούμεθα δωδεκαμηνίαν γονιμωτέραν διακινώσεων, ὑπομνημάτων καὶ ἐγκυκλίων καὶ μᾶλλον στείραν γεγονότων. Ἐξαιρέσει τῆς ἀλλαγῆς κυρίας πολίχνης τινος εἰς μόνους τοῦ λεμβούχους τοῦ Ἀδριατικοῦ μέχρι χθὲς γνωστῆς, οὐδὲν εὕρισκε νὰ μνημονεύσῃ συντελεσθὲν ὁ χρονολόγος, μόνη δὲ ἀκριβὴς ἐπιγραφὴ τῆς ἱστορίας τῆς περιόδου ταύτης ἦτο ἡ εἶνε αἰστορία τῶν ἐν σωτηρίᾳ ἔτει 1880 ρηθέντων καὶ γραφέντων, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα, ἂν πέρωται νὰ ἔχωσι τοιοῦτο, ἐκληροδοτήθη ἀνελλιπῶς εἰς τὸ ἐπὶ ἐτος. Ἰκανῶς ἀνοῦσιον νομίζοντες τὴν λεπτομερῆ ἀνέλιξιν τοῦ ὁγκώδους τούτου διπλωματικοῦ φκελλου, οὗ ἕκαστον ἔγγραφον προῦκάλεσεν ἤδη ἀνώτερον ἔως τῆς ἀξίας τοῦ κειμένου σχολία, θέλομεν περιορισθῇ συνοπτικῶς μνημονεύοντες τῶν κυριωτέρων φάσεων, δι' ὧν διήλθε καὶ πάλιν χωρὶς οὐδὲ βῆμα νὰ προχωρήσῃ πρὸς αἰσίαν λύσιν τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς ἢ μᾶλλον τὸ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσυμβιβάστων συμφερόντων τῆς Εὐρώπης.

Ὁ ἐγγύπτων εἰς τὸ κείμενον τῆς βερολινείου συνθήκης παρὰ τρεῖς, ὅτι οἱ ὅροι αὐτῆς δύνανται νὰ διακρίβωσιν εἰς δύο ἀκριβῶς ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένας κατηγορίας, τοῦ ἀμέσως ἀπτομένου τῶν συμφερόντων μεγάλης τινος δυνάμεως, καὶ τοῦ εἰς μόνην τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἀνατολικῶν λαῶν ἀφορῶντος, εἰς τοῦς ὁποίους ἐμμέσως

μόνον διεφέροντο οἱ ὑπογράφαντες τὴν συνθήκην. Ἄν μετὰ τοῦτο ἀναπολήσῃ τὴν ἐπειτα πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης ταύτης ἐνέργειαν τῆς Εὐρώπης, ἄγεται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι μόνον τῶν πρώτων τὸ κύριον ἐπιχειρήμα, τῶν δὲ ναμφισθητῶς καὶ κατεπειγόντως ὑποχρεωτικῶν, τῶν δὲ ἄλλων ἡ ἐκτέλεσις ἐφαίνετο κατὰ σιωπηλὴν συμφωνίαν τῶν συναλλαχθέντων δυνάμεων ἐπ' ἀοριστον ν' ἀναβληθῇ ἢ κατὰ τοσοῦτο μόνον νὰ ἐκτελεσθῇ, καθ' ὅσον ἦτο δυνατόν οὐ μόνον ἄνευ βιαίων μέτρων καὶ κινδύνου τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας, ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ζήτημας τῶν ἀποκρῦφων συμφερόντων καὶ σκοπῶν, τοῦς ὁποίους ἐπεδίωκεν ἐκάστη δυνάμις ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου. Εἰς τὸ τελευταίον τοῦτο ἐνέκειτο πρὸ πάντων, ὁ κόμβος τοῦ ζητήματος, καθ' ὅσον ἂν αὐταὶ ἤρκοιντο οὐχὶ προσωρινῶς ἀλλ' ὁριστικῶς καὶ ἄνευ ὁπισθοβουλίας εἰς τὰ ἐν Βερολίῳ ἐπιτευχθέντα. δὲν ἐλέπομεν ποῖον κίνδυνον ἡδύνετο νὰ διατρέξῃ ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη ἐκ πίεσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφασισθέντων κοινῆς, εἰλικρινοῦς καὶ ὁμοφώνου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἤθελε καμφθῇ ὡς κλάμος ἡ Τουρναβία. Ἡ μόνη εἰς τοῦτο δυνάμη ἐνστάσις εἶνε ὅτι καὶ θέλουσα δὲν ἡδύνετο ἡ Πύλη νὰ ὑπακούσῃ ἄνευ κινδύνου ἀποσυμβάσεως τοῦ ἀναγκαίου εἰσέτι τῇ εὐρωπαϊκῇ ἰσορροπίᾳ τουρκικοῦ κράτους, ἂν διὰ μίαν παρεχόμεν ἄλβανικὴν γῆν τοῖς Μαυροβούνις, δύο τῇ Ἑλλάδι ἐπαρχίας, αὐτόνομον ὑπαρξῇ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ χριστιανοῖς αὐτῆς ὑπηκόους καὶ ριζικὰς τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μεταρρυθμίσεις. Δύσκολον ὅμως φαίνεται ἡμῖν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἐν Βερολίῳ συνελθόντες πρὸ πάντων δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, ἡγνόντες ἐκ τῆς ἐκτέλεσεως ἐδαφικὰ ἢ διοικητικὰ εὐεργετήματα τοῖς ἐν Ἀνατολῇ χριστιανοῖς τὰς δυσχερείας, καθ' ὧν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὅρων τούτων τῆς συνθήκης ἐμελλε νὰ προσκρούσῃ, ἀφοῦ μάλιστα αὐτὰς ταύτας ἀντέταξαν μετ' ὀλίγων ὡς ἀποκρίσιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ἐφαρμογῆς. Ὅπως δὲ ποτε εὐρίσκειται ἐν τῇ διπλωματικῇ νὰ πιστεύσῃ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Εὐρώπης ἡ κυρώσαντας ἐκ μυωπίας ὅρους ἀνεφαρμόστους ἄνευ διασείσεως ἐκ βάρων τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ὅπερ ἐκαυχῶντο ὡς σώσαντες καὶ στερεώσαντες ἐν Βερολίῳ, ἢ ἐκ τῶν προτέρων ἀπόφασιν ἔχοντας, νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἐπουσιδῶν καὶ οὐδόως κατεπείγουσαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν εἰς τοὺς γείτονας καὶ τοὺς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου διατάξεων τῆς συνθήκης. Ἡ τελευταία τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀπεδείχθη ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα πολλὴ τῆς πρώτης βασιμωτέρα. Οὐσιώδεις ὅροι τῆς συνθήκης ἦσαν οἱ ὁρίζοντες τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα τῆς Ρωσικῆς, οἱ ἐγείροντες αὐστριακὸν πρό-χωμα κατὰ τῆς περαιτέρω αὐτῆς προόδου πρὸς νότον καὶ οἱ διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βοσνίας ἀσφαλιζόντες τῇ λόρδῳ Βηκονσφίλδ καὶ τῇ κόμητι Ἀνδρᾷ ὁριαμθευτικὴν δεξιῶσιν ἐν Βιέννῃ καὶ Λονδίῳ, ἐνὶ λόγῳ οἱ ἀμέσως σχετιζόμενοι πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης, οἱ δὲ ἀφορῶντες εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἥτοι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν ἐφαίνοντο περιληφθέντες ἐν τῇ κειμένῳ τῆς συνθήκης μόνον ὅπως καταστήσωσιν αὐτὴν μᾶλλον εὐπρόσπουν, πρὸς ἀζήμιον ἱκανοποίησιν τοῦ ἐμφύτου παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ αἰσθηματος δικαιοσύνης καὶ προσωρινῇ τοῦλάχιστον κατασείγασιν τῶν κραυγῶν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ οὕτως ὅμως ἐξηγέρθησαν οἱ φιλελεύθεροι θεωροῦντες ὡς ἀδικηθέντας ἦτοι ὀλίγα λαβόντας τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς πρὸ πάντων δὲ τὸν ἑλληνικόν. Ἀκυαζούσης ἔτι τῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταχυοφορίας ταύτης παρετήρησεν ἡ «Ὠρὰ» ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτι οὐσιώδεις ἐλάττωμα τῆς συνθήκης ἦτο οὐχὶ ὅτι ὀλίγα παρεχώρει τοῖς ἀνατολικῶς λαοῖς, ἀλλ' ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἐπρόνοις ν' ἀσφαλίσει αὐτοῖς ὅπως δῆποτε, ρητῶς δὲ μάλιστα ἀπέριψαν οἱ συμβαλλόμενοι ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν συνεδρίᾳ πᾶσαν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν περὶ ὑποχρεώσεως αὐτῶν εἰς ἐκ-

τέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων, ἤτοι περὶ καταναγκασμοῦ τῆς Τουρκίας. Ἐφ' ὅσον παρείχτο ὁ χρόνος τὸ ἐλάχιστον τοῦτο τῆς συνθήκης καθίστατο μᾶλλον κωφανές, ὁ δὲ διχατμὸς αὐτῆς εἰς διατάξεις προωρισμένας νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ εἰς ἄλλας προωρισμένας μόνον νὰ θαυμασθῶσιν ἐξηγήκασι μετ' οὐ πολὺ τοῦς πρωταγωνιστήσαντας ἐν Βερολίῳ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰς μᾶλλον τερατώδεις καὶ ἀπιστεύτους ἀντιφάσεις. Εἰς τοὺς μεμφομένους αὐτὸν, ὅτι ἐξηπάτησε καὶ ἐπρόδωκε τὴν Ἑλλάδα, ἀπεκρίνετο ὁ ἀγγλος πρωθυπουργὸς ὅτι ἂν ἐναντίας ἔδωκεν αὐτῇ δύο μεγάλας ἐπαρχίας· εἰς τοὺς ἐρωτῶντας πότε τέλος πάντων παραχωροῦνται αὐταὶ ἀπὸ τῆς πυρίτιδος. Παρὰ μὲν τοῦ λόρδου Βεικονσφίλδ ἐμανθάνομεν ὅτι ἔχοντες μέλλον πρέπει νὰ περιμένωμεν, παρὰ δὲ τοῦ λόρδου Σώλσβαρν ὅτι σοὶ παρέχοντες ἀπατηλὰς ἐλπίδας ἐξωθοῦσιν ἡμᾶς εἰς ἀνίσον ἀγῶνα, ἐν ἄλλοις λόγοις ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν τίποτε. Ὁργανὰ πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν μὲν ἐκτελεσμένων ὄραν τῆς συνθήκης ἦσαν οἱ στρατοὶ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, πρὸς δὲ ἐφαρμογὴν τῶν ἀφορῶντων ἡμᾶς ἐν μόνον ἐπιτρέπετο ἡ πειθὼ.

Καίτοι εὐνοηθέντες διὰ θετικωτέρων ὑπὲρ αὐτῶν διατάξεων εὐρίσκοντο πράγματι εἰς ἔσσην πρὸς ἡμᾶς μοῖραν οἱ Μαυροβούνιοι καὶ οἱ ἀναμένοντες διοικητικὴν χειραφέτησιν χριστιανικοὺς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου. Περὶ διεθνῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐφαρμογῆς ἐπαρχιακῶν οργανισμῶν ὀλίγος ἐγένετο λόγος, ἐλλειπόντων τῶν ἀναγκαίων πρὸς τοῦτο χρημάτων. Διοικητῆς τῆς Θεσσαλίας ἔλειεν ὁ Σερκέτ πασᾶς, τὰς ἀσιατικὰς ἐπαρχίας ἐνέμοντο οἱ Κοῦρδοι ἀνενοχλήτως, ἡ δὲ διπλωματία ἤρκετο εἰς παραστάσεις καὶ παραινέσεις ἐν πληρεστέτῃ γνώσει, ὅτι οὔτε ἤθελεν, οὔτε ἔσως ἡδύνατο ἡ Πύλη νὰ ὑπακούσῃ. Ὅ πάντα ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἀναγκάζεται νὰ θεωρήσῃ τὸν ἐν Βερολίῳ συμβιβασμὸν, ἀπογοιμνόμενον τῶν εἰκονικῶν αὐτοῦ ὄρων, ὡς εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέψαντα κατ' οὐσίαν εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ παράσχωι τοῖς συμβαλλομένοις ἀμέσως μὲν συμμετοχὴν εἰς τὸν προκλιθέντα ὑπὸ τῆς Ρωσίας πρῶτον διαμελισμὸν τοῦ τουρκικοῦ κράτους, κατὰ δὲ τὴν θεωρουμένην προτεχὴ καὶ ἀναπόφευκτον αὐτοῦ κατὰπτωσιν ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀρπαγῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων τῆς λεοντείου μερίδος καὶ παροχὴν ταύτης ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ εἰς τὴν Αὐστρον. Ἀπὸ διετίας ἤδη οἱ συντάκται τοῦ βερολινείου συμβιβασμοῦ προσήλουν τὸν ὀρθολογισμὸν, ὁ μὲν πρὸς νότον τοῦ Αἴμου, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀλβανικὴν παραλίαν, ἕτεροι εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ἀνταλλαχὴν τῆς πόλεως ταύτης ἀντὶ τῆς Τεργέστης ἢ καὶ τῆς Βιέννης, κωφερόντες εἰς τὰς ἐπικλήσεις καὶ συνιστῶντες ὑπομονὴν εἰς τοὺς ἀπαιτούντας τὰ ἀδύνατα, ἤτοι τὸ ἐπιδικασθῆν αὐταῖς τεμάχιον Τουρκίας ἢ κρείττονα ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Σουλτάνου τύχην. Ὑπὲρ τῶν τελευταίων τούτων εἰργάζετο εἰλικρινῶς ἡ μόνη καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συνθήκης, ἀφιλοκερδῶς ἐργασθεῖσα Γαλλία. Εἰς τοιαύτην εὐρίσκετο ἀρχομένου τοῦ ἔκρος τὸ ζήτημα θέσιν, ὅτε ἐπῆλθεν ἡ μεταβαλοῦσα κατ' ἐπιρράκειαν τοῦλάχιστον τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων ἀπροσδόκητος ἐν Ἀγγλίᾳ τροπὴ τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐνῶ πρὸ μικροῦ ἔτι τὰς κραυγὰς τῶν φιλελευθέρων κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ λόρδου Βεικονσφίλδ ὀνόμαζεν ἡ πιστὴ ἡχώ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ κοινῷ ρονήματος, οἱ Κ α ι ρ ο ἱ ἀνάξιας τῆς προσοχῆς τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ἀφῆκεν ὁ λαὸς οὗτος συνετάχθη πρὸς τοὺς ἀνάξιας τῆς προσοχῆς αὐτοῦ λέγοντας τὴν προτεραιάν διὰ κολοσιαίας πλειοψηφίας. Τὰ αἷτια τοῦ ἀπροσδοκῆτου τούτου ἄλματος πολὺπλοκα ὄντα καὶ ποικίλα, δύσκολον ἦθελεν εἶναι νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνταῦθα μετὰ τῆς δεούσης συντομίας. Πρωτεύον ὅμως μεταξὺ τούτων φαίνεται ἡ ἐκ τῆς συμπτώσεως πολλῶν γεγονότων ὁψίμος ὁπωσὺν ἀνακάλυψις ἱκανῶς μεγάλης δυσαναλογίας μεταξὺ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἡγέτου τῶν συντηρητικῶν.

Περὶ ὑπουργοῦ τινος τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης λέγεται, ὅτι θέλων νὰ θαμβώσῃ τὴν περιηγουμένην ἀνασσαν διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὀλιότατος τῆς Ρωσίας παρέταξεν εἰς τὴν δέουσαν ὀπτικὴν ἀπόστασιν ἐκατέρωθεν τῆς λεωφόρου θεατρικὰ παραπετάσματα εἰκονίζοντα μεγαλοπρεπεῖς οἰκοδομὰς, εὐδαίμονας ἐπαύλεις, χρυσίζοντας στάχεις καὶ παχυχλόους λειμῶνας. Τὴν αὐτὴν περίπου μέθοδον, ἐφάνετο μέχρι τινὸς μεταχειρισθεὶς καὶ ὁ Βεικονσφίλδ πρὸς ἐκθάρωσιν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὅτε μὲν κανυῶμενος ὅτι ἡδυνήθη νὰ σύρῃ ἀναμωτεὶ ἐκ τοῦ ὠτίου τὴν Ρωσίαν εἰς Βερολίον, ὅτε δὲ ἐπιδεικνύων τὴν Κύπρον, ἄλλοτε παριστῶν τὴν Μικρασίαν μεταμορφωμένην μετ' ὀλίγων εἰς ἀνθηρὰν ἀγγλικὴν ἀποικίαν, τὰς Ἰνδικὰς κτήσεις ἀσφαλισθείσας δι' ἀνυπερβλήτων ἐπιστημονικῶν ὀρίων ἢ εἰκοσάκις χιλίας μυριάδας ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλῆς ἐσπαρμένων ὑπὸ ἡλίου καὶ ἀποίκων τῆς Ἀγγλίας μελλούσας νὰ συσφιχθῶσιν εἰς συμπαγὲς γιγάντειον κράτος, δυνάμενον νὰ παρατάξῃ ἀντάξιον αὐτοῦ στρατόν. Ἀπὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν τούτων ὀνείρων ἤλθον δυστυχῶς νὰ ἐξεγείρωσι τοὺς ἀκρατὰς τοῦ εὐρηντάστου ἀγορητοῦ, αἱ ὠρυγαὶ τῶν Ἰρλανδῶν γεωπόνων, τὰ γερὰ κάρπνα τῶν ἐν Μικρασίᾳ λιμοκτονούντων ἢ σφαζομένων ὑπὸ τῶν Κιρκασίων, ἡ μάχαίρα τῶν Ἀργανῶν καὶ τὰ ἀκόντια τῶν Ζουλού. Τὸ βεικονφιλδεῖον οἰκοδόμημα ἐγγύτερον ἐξέτασθαι ἀπεδείχθη ἱκανῶς ὅμοιον πρὸς τὰ χάρτινα μέγαρα τοῦ συμβούλου τῆς Αἰκατερίνης, ὁ δὲ ἀκριβὴς ἰσολογισμὸς τῆς πολιτείας τῶν συντηρητικῶν οὐδὲν ἄλλο παρίστα εἰμὴ πολυδαπάνους, αἰματηρὰς καὶ ἤδη μακρυνθείσας ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ δάφνας, ἐν δὲ Εὐρώπῃ περιορίζετο εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Ρωσίας διὰ τῆς Αὐστρίας ὡς ἐπιδόξου διαδόχου τῶν κτήσεων τοῦ Σουλτάνου. Κατὰ τῆς ἀντικαταστάσεως, πρὸ πάντων ταύτης, ἦν ἐν ἐλλείψει ἄλλου ἐξύμουν ὡς ἀγγλικὸν τρόποσιον οἱ συντηρητικοὶ ἐξηγέρθη ὁ Γλάδστων, ἀνακράξας τὸ πολύκροτον ἐκεῖνο· «Κάτω τὰς χεῖρας!» ὅπως συνετράφε ἀπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν ἀνέδειξε τὴν ἐρπυστὴν πρωθυπουργόν. Ἀπὸ τῆς ἀνάδοξ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀρχεται κυρίως ἡ ἱστορία τοῦ παρόντος ἔτους, περιοριζομένη ὀλόκληρος εἰς μόνον τὸν ἀγῶνα ὃν ἀνέλαθεν ὅπως ἀποδώσῃ εἰς τοὺς Ἀνατολίτας τὴν Ἀνατολήν.

Τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐθαυμάσαμεν πάντοτε τὸν χαρὰ κτῆρα καὶ τοὺς λόγους, πεποιθητὴν ὅμως εἰς τὴν εὐδύωσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐδέποτε εἴχομεν μεγάλην, φρονούντες ὅτι αἱ διπλωματικαὶ δάφναι ἀνήκουσι δυστυχῶς ἀκόμη εἰς τοὺς ἀντὶ τοῦ δικαίου περιοριζομένους νὰ ἐξευρίσκωσι καὶ νὰ ἐπιδιώκωσι μόνον τὸ ἐκάστοτε κατορθωτόν. Καὶ οὕτω ὅμως τὸ νὰ κρίνῃ τις τὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνέλαθεν ὁ ἀνὴρ καὶ νὰ προσεικάζῃ τὴν τελικὴν αὐτοῦ ἔκβασιν ἐκ τῆς ἀπέλπιτος θέσεως, εἰς ἣν ὁ ἀγὼν οὗτος φαίνεται εὐρισκόμενος κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν ἦθελεν εἶναι ἐπίσης ἀδικον ὅσον καὶ τὸ νὰ κρίνῃ ἐν ὥρᾳ ἐντελοῦς ἐκλείψας περὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἐκκερμούς ἔτι οὔσης, ὡς ἐλπίζομεν, τῆς ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ καταπιεζομένων ἐκστρατείας, δικαιοτέρας καὶ ἀσφαλέστερας φαίνονται ἡμῖν αἱ κρίσεις οὐχὶ ἐκ τῶν παρόντων ἀλλ' ἐκ τῶν προτέρων. Καὶ εἰς ταῦτα ὅμως περιοριζόμενοι ἀναγκαζόμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Γλάδστωνος, ὅσον ἐξάγεται οὐχὶ ἐκ τῶν βιαιοτήτων αὐτοῦ ὡς ἀντιπολιτευομένου, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐσκεμμένων αὐτοῦ δηλώσεων ὡς πρωθυπουργοῦ καὶ ἀνεξαρτήτως παντὸς ἀπροβλέπτου τυχήματος καθ' ὃ ἡδύνατο νὰ νευαγῇ, περιέκλειεν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ βαρὺ στοιχεῖον ἀποτυχίας, ἥτοι ἀντίρρῃσιν ἀνοικονόμητον καὶ μεγάλην. Τὸ σχέδιον τοῦτο συνίστατο κατ' οὐσίαν εἰς τὴν διὰ τῆς κοινῆς συμπτῶσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐκτέλεσιν τῶν εὐνοϊκῶν τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς διατάξεων τῆς βερολινεῖος συνθήκης. Ἀλλ' ὅτε εἰς τοιοῦτον ἀπεδύετο ἐπιχειρημα προφανὲς ἥδη εἶχε καταστῆ ἐκ διετοῦς πείρας ὅτι εἰς τοιαύτην διόλουδὴποτε καταναγκασμοῦ ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων τοῦ

των ἀντέκειντο τὰ συμφέροντα καὶ οἱ μύχιοι πόθοι κυβερνήσεων τινῶν, αἵτινες κατ' οὐδένα τρόπον ἔστεργον νὰ διακυβευθῇ τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου, ἀνέτοιμοι οὐταί εἰς τὸν ὑπὲρ διανομῆς τῆς κληρονομίας ἀγῶνα. Τὸ λόγιον. α' Ἡ Τουρκία πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ ἢ ν' ἀποθάνῃ· εἶχε ἀντικατασταθῇ σιωπηλῶς διὰ τοῦ, α' Ἡ Τουρκία, πρέπει ν' ἀγωνιᾷ ἀμεταρρυθμίτος μέχρι οὗ κανονισθῇ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς. β' Ἡ ἀνάγκη τῆς τοιαύτης παρατάσεως τῆς τουρκικῆς ἀγωνίας εἶχε ἀναγκασθῇ ὡς ἀναμφισβητήτως ὑπερτέρα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς Μαυροβουνίους, τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοὺς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου ἄρθρων τῆς συνθήκης, ὧν τὸ κύριον ἔπαυεν, ἅμα δι' αὐτοῦ ἠπειλεῖτο ἀσύμφορος ἐπίσπευσις τῆς μοιραίας καταστροφῆς. Τὴν τοιαύτην τῆς συνθήκης σιωπηλὴν ἐρμηνείαν ἐγνώριζεν βεβαίως, ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον ἔστεργε ν' ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. Γλάδστων, ὁ ἐπιχειρήσας νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς ἐφαρμογὴν διὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, ἥτοι διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῶν ἐκείνων, ὧν τ' ἀπόκρυφα συμφέροντα ἀντέκειντο εἰς τοιαύτην ἐφαρμογὴν. Τὸν παράγοντα τῶν συμφερόντων τούτων ἐξήρουν ὁ τίμιος Ἀγγλος ὡς ἀνήθικον ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν αὐτοῦ. Ἐκ τῆς ἀνηθικότητος ὅμως ταύτης οὐδόλως εἶπετο ὅτι ἦτο ὁ παράγων καὶ πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος περιττός. Ἄν ἡ αἰδὼς καθίστα δυσχερὲς τοῖς προσκαλουμένοις εἰς κοινὴν ἐργασίαν πρὸς ἐκτελέσειν τῶν ὅσα οἱ ἴδιοι ἀπεφάσισαν, ν' ἀντιτάξωσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐποφθαλμίαις καὶ συμφέροντα μὴ δυνάμενα νὰ ὁμολογηθῶσιν, εὐκολον ἀφ' ἑτέρου ἦτο αὐτοῖς κατὰ τὴν συνεργασίαν νὰ θυσιάζωσιν ἐν τῷ κρυπτῷ εἰς τὰ συμφέροντα ταῦτα τὸν ὁμοφώνως δῆθεν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ σύμπνοια τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας ἔπρεπεν ἐξ ἀπαντος νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐφαρμογὴ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς καλουμένης ὑπὸ τῶν μελοποιῶν «συμφωνίας τῶν διαφωνούντων», τὸ δὲ κατόρθωμα ἐφάμιλλον τοῦ μουσικοῦ πολέμου τοῦ Μαγερβέρου, ἐπιτυχόντος ἐν τοῖς «Οὐγενότοις» νὰ συνηχθῶσιν ἁρμονικῶς τρεῖς ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, ἵδιον ἐκάστη παιανίζουσαι μέλος.

Τὰ πρῶτα ἐν τούτοις μέτρα τοῦ νέου ὑπουργείου ἐστέφθησαν διὰ πληρεστῆς ἐπιτυχίας. Ἡ Γαλλία χαίρουσα ὅτε εὖρε τέλος πάντων συνοδοιπόρον ἐν τῇ ὁδῷ τῆς εὐθύτητος, ἣν ἀπὸ διετίας διήνυε μεμονωμένη, ἔτιεν αὐτῇ ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας, ἡ Αὐστρία ὑπεσχέθη νὰ καταβιδάσῃ τὰς ἰδικὰς τῆς, οἱ ὑπόδουλοι ἀνατολῆται ἤλπισαν κρεῖττονας ἡμέρας, οἱ Βούλγαροι εἶδον χρυσὰ ὀνείρατα, ἡ Τουρκία πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης ἐφάνη ἐνθυμηθεῖσα ὅτι ἀνεγράφοντο ἐν αὐτῇ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις καὶ εἰς ἡμᾶς· αὐτοὺς ἐφάνη λαμβάνουσα πραγματικὴν τινα ὑπόστασιν ἢ ἐπιδιαισθησάμενη ἡμῖν ἐν Βερολίνῳ εὐσεβῆς εὐχῇ. Ἐτι κάλλιον διέκειτο τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶς, ἐρχόμενον νὰ ἐφαρμόσῃ σχέδια ἐκ διαμέτρου ἐναντία εἰς τὰ τῶν προκατόχων του καὶ ἐν τούτοις ἀκριβῶς σύμφωνα τῇ συνθήκῃ ἐφ' ἣ οὗτοι ἐμεγαλοφρόνουν. Τοῦτο καθίστα τὴν θέσιν τοῦ φιλελευτέρου ὑπουργείου οὐ μόνον ἡθικῶς, ἀλλὰ καὶ λογικῶς ἀκαταμάχητον, ἀφοῦ ἀδύνατον ἦτο εἰς τοὺς ἀντιπάλους ν' ἀντιτάξωσιν αὐτῷ τὴν σιωπηλῶς ἐπικρατήσαντα καὶ πρακτικὴν μὲν ἰσως, οὐχὶ ὅμως καὶ εὐπρόσωπον θεωρίαν τοῦ διαιρετοῦ τῆς συνθήκης εἰς ὁροὺς ἐκτελεσίμους καὶ εἰς μὴ τοιούτους. Τοιαῦτα ἔχων ἐφόδια προέβη ὁ Γλάδστων εἰς τὸν ἐπίμοχθον ἀγῶνα τοῦ ἐξαναγκασμοῦ οὐχὶ κυρίως τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συνεργατῶν εἰς τὸ νὰ προτιμήσωσιν ἰδιοτελεῶν ἐφέσεων ὅσα ἐκώρυσαν ὡς ὀρθὰ καὶ δίκαια ἐν Βερολίνῳ.

Παρατρέχοντες τὴν ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς ταχείας ταύτης ἐπιθεωρήσεως ἀνάλυσιν τῶν διπλωματικῶν κειμένων περιοριζόμεθα εἰς μόνον τὰ δύο σπουδαιότερα ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Γλάδστωνος, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν συνδιασκέψιν καὶ τὴν ναυτικὴν διαδήλωσιν ὑπὲρ τῶν Μου-

ροβουνίων. Τῆς πρώτης ἡ ἀνέλιπτος καὶ ἀπρόσκοπτος ἐπιτυχία καὶ ἡ πέραν πάσης ἐλπίδος εὐνοϊκὴ ἡμῖν ὁμόφωνος αὐτῆς ἀπόφασις ἐξακολουθοῦσιν ἀποτελοῦσαι σκοτεινὴν αἴνιγμα, τοῦ ὁποῦ οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐπροτάθη οὐδ' εὐλογοφανὲς κἀν λύσις. Τί παθόντες καὶ τί σκοποῦντες οἱ μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης τοσοῦτον ἐπιφυλακτικοὶ καὶ δισταργοὶ διπλωμάται, οἱ μὴ τολμήσαντες νὰ προβῶσι πέραν ἀορίστου εὐχῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ συνῆλθον καὶ πάλιν θερμὴν τινα πρῶτην ἐν Βερολίνῳ καὶ ἄνευ ἐνστάσεως ἢ ἀντιρρήσεως τῆς παραμικρᾶς ἀπέκοψαν ἐκ τῆς Τουρκίας καὶ ἐπεδίκασαν ἡμῖν παμψηφεί ἀκριβῶς ὠρισμένην ἑκτασιν χώρας, οἷον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη δὲν ἐβλέπομεν πλέον οὐδ' ἐν ὀνείρῳ, τὴν δὲ ἀποκοπὴν καὶ δωρεὰν ταύτην ἀνεκοίνωσαν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὑπὸ τὸν ἐπιβάλλοντα τύπον κοινῆς διακοινώσεως καὶ ἐκήρυξαν ἔπειτα δι' ἑτέρας διακοινώσεως οὐδὲ περαιτέρω συζητήσεως δεκτικὴν; Καὶ εὐνόητον μὲν εἶναι μέχρι τινὸς πῶς εἰς τοιοῦτο διπλωματικὸν τόλμημα πρόσβησαν ἢ εὐνοὺς ἡμῖν Γαλλία καὶ ὁ θερμοκέφαλος τῆς Ἀγγλίας πρωθυπουργός, ὅλως ὅμως ἀκατάληπτον ἀπομένει πῶς ἐπέισθησαν νὰ μετᾶσχωσιν αὐτοῦ αἱ οὐδέποτε ἐξαιρητικὴν εὐνοίαν πρὸς ἡμᾶς τεκμηριώσασαι κυβερνήσεις, αὐταὶ ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἡ μεροληψία ὑπὲρ τῶν Σλάβων, ὁ πόθος τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀλβανικῆς παραλίας ἢ ἀπλῶς τῆς ἡσυχίας καθίσταν ἀπὸ διετίας χλιαρωτάτης τῶν ἡμετέρων ἀπαιτήσεων ὑπερμάχους. Τὸ γεγονός ἦτο τοσοῦτον δυσεξήγητον, ὥστε πρῶτην ἰσως φορὰν ἔτυχε νὰ εἴπῃ ἀπίθανον καὶ αὐτὸς ὁ ἐν Παρισίοις πανδαήμων ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν», ἰσχυρισθεὶς ὅτι συγκατένευσαν ἡ Ρωσσία, Αὐστρία, Γερμανία καὶ Ἰταλία ν' ἀπονειμῶσιν ἡμῖν τοιοῦτον θετικὸν τίτλον πιστεύουσιν, ὅτι αἱ ἐκ συμφώνου προτεινόμεναι τὴν ὁροθεσίαν ταύτην Ἀγγλία καὶ Γαλλία εἶχον προνοήσει περὶ τοῦ αὐτὰς μόνως ἀποβλέποντος τρόπου τοῦ ἐκδασμοῦ τῆς Τουρκίας εἰς παραδοχὴν τῆς κοινῆς ἀποφάσεως. Παραλείποντες ὅμως τὸ ἀπίθανον τῆς τοιαύτης τῶν διπλωματῶν ἀπάτης, ἣν ἡ ἐλαχίστη αἰτήσις ἐξηγήσεως ἤρει νὰ προλάβῃ, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ δυσχερεία ἐνέκειτο οὐχὶ κυρίως εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐκδαστοῦ τῆς Τουρκίας, ἀλλ' εἰς τὸν κίνδυνον καὶ τὰς δυνάμεις συνεπείας αὐτοῦ τοῦ ἐκδασμοῦ, τὰς ὁποίας ἡσαν ἀπρόθυμοι νὰ ἀντικρούσωσιν αἱ ἀντιθέτα ἐπιδιώκουσαι συμφέροντα ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰῶνος κυβερνήσεις. Οὐδὲν ἐν τούτοις εἶχον ἐπέλθει γεγονὸς δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν τῶν ἐπικρατούντων τὴν προτεραιάν τῆς Συνδικακέφους καὶ μελλόντων δυστυχῶς νὰ ἐπικρατήσωσιν τὴν ἐπιδοσαν φρονημάτων. Ἀλλ' ἂν ἔμενε καὶ μένει ἀκόμη ἀνεξήγητον, δὲν ἦτο ἐκ τούτου ὀλιγώτερον εὐφρόσυνον τὸ θαῦμα, καθότι καίτοι μὴ γενομένου λόγου περὶ ἐκδαστικῶν μέτρων, οὐδεὶς κατὰ τὰς πρώτας τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐδικαιοῦτο νὰ ὑποστεύσῃ, ὅτι οἱ οὗτω ῥητῶς ἀποφανθέντες καὶ πανηγυρικῶς ἀνακοινώσαντες τὸ βούλευμα αὐτῶν ἀντιπρόσωποι τῆς ὅλης Εὐρώπης δὲν ἐπρονόησαν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ βουλευματος τούτου ἀφοῦ δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ εὐχῆς, ἀλλὰ περὶ ἀποφάσεως κηρυχθείσης καὶ συζητήσεως ἀνεπιδέκτου. Πᾶς περὶ τούτου δισταγμός ἦτο ἀδικαιολόγητος, ἐκτὸς ἂν ἔστεργε τις νὰ συνοπτοῦσιν, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχουσα συμφέρον τι νὰ ἴδῃ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Τούρκους ἀλληλοσφαζομένους καὶ ἀνεπαρκῆ ἢ βραδείαν εὐρίσκουσα πρὸς τοῦτο τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀορίστου εὐχῆς τοῦ Συνεδρίου ἐξέδωκεν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, ὅπως ταχύτερον ἐξωθήσῃ τοὺς νεοθῶς ἐξοπλιζομένους Ἕλληνας εἰς τὴν παλίστραν. Ἡ ὑπαρξὶς εὐρωπαϊκῆς συνεννοήσεως περὶ τῶν ἐφαρμοστέων κατὰ τῆς τουρκικῆς ἀπειθείας ἐκδαστικῶν μέτρων ἐθεωρεῖτο οὐ μόνον παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντων, ὡς οὕτως ἀναγκαῖον παράρτημα τοῦ ἐκδοθέντος βουλευματος, ὥστε τὰ ἐγκριτότερα εὐρωπαϊκὰ φύλλα ἡσυχολοῦντο ἤδη περὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀποφασισθέντων μέτρων. Κατὰ

τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» ἐπρόκειτο ν' ἀποδιδοσθῇ σὺν μα πεντάκις χιλίων γάλλων στρατιωτῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἡπείρου κατὰ τοὺς «Καιροὺς» ἐσκόπευεν ὁ Γλάδστον νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸν τουρκικὸν στόλον ἀνακαλῶν πάντας τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ὑπερητοῦντας ἀγγλοὺς ἀξιωματικούς· κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἔμελλε νὰ διακοπῇ πᾶσα μεταξὺ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Μικρασίας συγκοινωνία, ἄλλα δὲ φύλλα πιθανωτέρων ἐνόμιζον τὴν ἀσκήσιν κοινῆς πίεσεως ἐν Κ)πόλει προβαίνουσας μέχρις ἀντικαταστάσεως τοῦ Σουλτάνου. Εἰς τὰς τοιαύτας ἀνιχνεύσεις ἐπέβαλε σιωπὴν βαρεῖα ἐπιτίμησις τῆς «Ἐφ. τῶν Συζητήσεων», παριστώσης, ὅτι ἀσύμφορον ἦτο νὰ προειδοποιῇται ἡ Πύλη περὶ τοῦ κυνδίνου καθ' οὗ ἔπρεπε νὰ φυλαχθῇ ἐνθ' ἡ ὁμοφωνοῦσα Εὐρώπῃ σκοπίμως ἀπέκρυπτε τὸ ὄπλον ὅπερ ἀπεφασίσειε νὰ μεταχειρισθῇ, ὅπως ὁ δι' αὐτοῦ ἐκβιασμός προκύψῃ πρῶτον τινὰ ἐξ ἀγνώστου τοῦ ὀρίζοντος σημείου, ἀπροσδόκητος, ἀκαταμάχητος, κεραυνόβολος. Ὅπως δὴ ποτε τοῦτο ἦτο ἱκανὸς ἀδιάφορον, ἡ δὲ οὐσία τοῦ ζητήματος ἐνέκειτο οὐχὶ εἰς τὸν τρόπον τοῦ καταναγκασμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς περὶ αὐτοῦ ὁμοφωνίας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ ἐκμηδενισθῇ πᾶσα ἀντίστασις τῆς Πύλης. Περὶ τῆς πραγματικότητος ταύτης παράλογος ἦτο πᾶς δισταγμός τὴν ἐποιοῦσαν τῆς παμφηφεί παραρχῆς ἡμῖν οὕτω θετικοῦ τίτλου. Εὐλόγως λοιπὸν ὑψρανόμεθα καὶ ἡνάπομεν τὴν 5 Ἰουλίου βεγγαλικά πυρὰ εἰς τιμὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, συντάσσοντες δὲ ἐν σπουδῇ τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις εἰχόμεν κυρίως ὑπ' ὅψιν ἄγωνα κατὰ τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῆς ἀνεπιστήμου μόνον Τουρκίας. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας πᾶς τις ἠναγκάζετο νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐθαυματουργήσε τὸ ἐπινόημα τῆς λύσεως τῶν διεθνῶν ζητημάτων διὰ τῆς ὁμοφωνίας τῶν διαφωνίων καὶ νὰ θεωρήσῃ τὸν Γλάδστονα ὡς τὸν Μαγευτὴν τῆς πολιτικῆς.

Σκοπὸς τῆς συνδιασκέψεως ἦτο νὰ τεθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς ἕστη μοῖραν πρὸς τὸ Μαυροβούνιον δι' ἐκδόσεως ὀριστικοῦ ὑπὲρ αὐτῆς τίτλου, ὅπως εὐθὺς ἔπειτα ἐπιδιώξῃ ἡ ὁμοφωνοῦσα Εὐρώπῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀμφοτέρων τῶν ἀποφάσεων. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἄρχεται κυρίως ἡ ἐκ τῶν λόγων μεταβάσις εἰς τὰ ἔργα, ἥτοι ἡ κρίσιμος περίοδος καθ' ἣν ἔμελλε ν' ἀποδειχθῇ ἂν ἦτο πράγματι δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις κοινῆς σκοποῦ διὰ τῆς συμπράξεως ἐταίρων ἰδίων ἐκάστου ἐπιδιωκόντων. Ἡ ἱστορία τοῦ Μαυροβουνιακοῦ ζητήματος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔμελλε ν' ἀρχίσῃ ἐκβιαστικὴ ἐνέργεια δύνανται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἀκολουθῶν· ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἐπέδικασε διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγ. Στεφάνου εἰς τὴν ἡρωικῶς συναγωνισθεῖσαν ταύτην ἡγεμονίαν ἱκανὴν ἑκτασιν χώρας, ἥς τὰ ὅρια περιορίσθησαν κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ δις ἔπειτα μετεκινήθησαν ὑπὸ τῆς διπλωματίας, ὅπως ἡ μεταβίβασις ἀποβῇ εὐχερесеτέρα. Καὶ οὕτως ὅμως ἀπεποιεῖτο ἡ Πύλη νὰ ἐκτελέσῃ τὰ συμφωνηθέντα ἀντιτάσσουσα εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἐμπαίζοντα ἀπὸ διετίας τὴν Εὐρώπην, ἥτις ἔβλεπε τοῦτο καὶ ἠνέχετο ἐμπαίζομένη. Ὅπως ἐπίτεθῃ τέλος εἰς τὴν τοιαύτην κωμωδιαν συμμαχικὸς στόλος ἐκ δεκατεσσάρων μεγαλοσχήμενων θωρακωτῶν ἐξέπλευσε τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἵνα καθυποτάξῃ πενιχρὰν πολέμην καὶ κατισχύσῃ τῆς ἀντιτάξεως εἰς τὰ βουλευματα τῆς Εὐρώπης εὐκρίτου στίφους σκληροτραχήλων δῆθεν Ἀλβανῶν. Αἱ ὁδηγαί τῶν διοικούντων τὸν στόλον τοῦτον ἦσαν τοιαύται, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ ἐπὶ δύο ὅλους μῆνας ἀπρακτῶν, ἡ δὲ παρουσία αὐτοῦ τόνον ὀλίγον τῶν ἐνέπνεεν εἰς τοὺς συμβούλους τοῦ Σουλτάνου, ὥστε ἀντὶ νὰ ὑπακούωσι, ἐξικολούθησαν ἀταράχως συντάσσοντες διαικονώσεις. Τὴν ὅτιθεν τῶν Ἀλβανῶν ἀπόκρυψιν διεδέχθη αἶφνης ἡμέραν τινὰ ἀνυπόκριτος τῆς Πύλης ἀντίστασις καὶ δῆλωσις τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς ἐν Δουσίγινω, ὅτι ἤθελεν ἀποκρούει διὰ τῆς βίας πᾶσαν παρ' οἰκονομήποτε ἀποπειραν πρὸς κατάληψιν τῆς ἐπιδικασθείσης τῇ Μαυροβου-

νίῃ χώρας. Ἐνώπιον τοιαύτης δη^{τερὶν}λώσεως ἔκριν' ὁπισθοδρομήσωσιν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν εὐρωπαϊκὴν ὁμοφωνίαν διοικηταὶ φοβεροῦ στόλου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μόνον Ἀλβανούς καὶ οὐχὶ Τούρκους ἔλαβον ἐντολὴν νὰ συμφρονίσωσιν ἀνθιταμένους.

Τὴν ἐποιοῦσαν τῆς δραματικῆς ταύτης περιπετείας ἦτο τὴν 15 Ὀκτωβρίου τὸ τουρκικὸν θράσος προσέβη μέχρις ἐπιδόσεως εἰς τὴν ἠνωμένην Εὐρώπην οὐχὶ πλέον διακοινώσεως, ἀλλ' αὐθαδεστάτου τελεσιγράφου, δι' οὗ μόνον ἐπὶ ὅροις ἀπαρδεύτοις ἔστεργε νὰ παραδῶτῃ ἡ μᾶλλον ν' ἀνταλλάξῃ τὸ Δουσίγιον, ἀντὶ τῆς ὀριστικῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ στόλου καὶ τελείας ἐξοφλήσεως παντὸς ἄλλου ἐκκρεμοῦ λογαριασμοῦ. Εἰς τὴν πρόκλησιν ταύτην ἀντέταξεν ἡ Εὐρώπῃ ἀπλὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων περὶ κατασχέσεως τῶν τελωνείων Σμύρνης καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρητήθη τὴν ἐποιοῦσαν ὡς ἀκατορθώτου. Ὁ χειμὼν ἐν τούτοις ἐπῆρχετο, ἡ θάλασσα καθίστατο τρικυμιώδης, ἡ θέσις τῶν θωρακωτῶν ἀφόρητος καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ναυτικῆς διαδηλώσεως προφανής, ὅτε αἶφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ Πύλη μεταβαλοῦσα γνώμην αὐθορμητῶς ἀναγγέλλει τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γερμανίας, ὅτι στέργει νὰ παραδῶτῃ τὸ Δουσίγιον καὶ παραδίδει τῷ ὄντι τοῦτο τῷ ἡγεμόνι Νικήτα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως ἢ καὶ ἐνστάσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἡρώων, οἵτινες τὴν προτεραιὴν ἀκόμη ἐπέδιδον τοῖς ἐν Σκόδρᾳ ἀντιπροσώποις τῶν δυνάμεων ἐπίσημον δῆλωσιν, καθ' ἣν ἐπρωτίμωον φλόγας καὶ ἐρείπια τῆς προσαρτήσεως τῇ Μαυροβουνίῳ. Περιττὴ φαίνεται ἡμῖν ἡ προσθήκη παντὸς σχολίου εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀφήγησιν ὑπεραρκούσαν ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐπὶ τέλους παράδοσις τοῦ Δουσίγιου πρέπει νὰ θεωρηθῇ πολὺ μᾶλλον ὡς ἀποτέλεσμα μουσικῆς τινὸς ἐπιταγῆς ψιθιρισθείσης εἰς τὸ ὠτίον τοῦ Σουλτάνου ἢ ὡς κατῳρθμα τῆς ναυτικῆς διαδηλώσεως. Διὰ ταύτης οὐδὲν ἄλλο κατωρθώθη εἰμὴ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ἡ ἀμβλύτης τοῦ γλαδιστανεῖου ὄπλου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κραταιώσις τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Βίσμαρκ, πρὸ πάντων ὅμως ἡ δυσχέρεια τοῦ νὰ μετακινήθῃ ἐν μόνον λιθάρῳ τοῦ καταρρέοντος τουρκικοῦ οἰκοδομήματος ἄνευ διασείσεως οὐ μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας. Τοῦτο κατέστησε πρόδηλον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἡ ἀπέναντι τοῦ συμμαχικοῦ στόλου συμπεριφορὰ τῆς Πύλης. Εὐρώπῃ ὁμονοοῦσα καὶ Τουρκία ἀπειθοῦσα φαίνεται ἀσυγχώρητος ὕβρις κατὰ τῆς λογικῆς, ἥτις ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ θεωρῶμεν τὴν τουρκικὴν ἀντίστασιν καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν διαφωνίαν ὡς τὰ ἀκριβέστερα τῶν συνωνύμων. Ὡς ὁ ἀστυνόμος ἐκεῖνος τῶν Παρισίων συνειθίζει νὰ λέγῃ περὶ οἰομένης ἐγκλήματος «Ζητήσατε τὴν γυναῖκα», οὕτω καὶ περὶ πάσης τουρκικῆς δυστροπίας δικαιτυταί τις νὰ εἴπῃ: «Ζητήσατε τὸν πρέσβυν». Ὅπως δὴ ποτε ἂ περὶ τοῦ Δουσίγιου διπλωματικὸς ἀγὼν ἀπέβῃ οὕτως ἐπίπνοος καὶ ἐργώδης, ὥστε ἠναγκάσε τὰς κυβερνήσεις νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι ἂν προκειμένου περὶ προσαρτήσεως εἰς τὸ Μαυροβούνιον πολέμης, ὅκτω χιλιάδων κατοίκων δεκάκις τοῦλάχιστον προσέκρυσε κατ' ἐπικινδύνων ὁράλων ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία, τὸ ναυάγιον αὐτῆς ἦτο ἐκ τῶν προτέρων ἀναπόφευκτον ἂν ἐπεχειρεῖ νὰ προσαρτήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς συνδιασκέψεως ἐπιδικασθεῖσαν αὐτῇ δεκαπλασίαν τοῦλάχιστον ἑκτασιν γῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀναθεωρήσεως δεκτικῆς, ἡ δὲ πρὸ τριμηνίας ἀνεπίδεκτος πάσης περαιτέρω συζητήσεως κηρυχθεῖσα ὀροθεσία νὰ περικοπῇ εἰς βαθμὸν καθιστῶντα τὴν ἐπίτευξιν τῆς τουρκικῆς συναίνεσεως κατορθωτὴν διὰ τῆς ἰσχύος, ἣν ἀπεδείχθη ἔχουσα ἐν τῷ μαυροβουνιωτικῷ ζητήματι ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία.

Τὸ συμπέρασμα τῆς σκέψεως ταύτης διατυπωθὲν ἐν εἰδῇ προτάσεως δικιτησίας ἐνέσκηψεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀπροσδόκητος κερκυνός. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἂν

ὅχι τοιαύτην πρότασιν τὴν παλινδρομήσιν ὅμως τοῦ ἡμετέρου ζητήματος ἡδύνατο νὰ προσεκόσμη ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ ἀγογγύστως ὑποτασσόμενος εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς. Οὐδὲ μὴν εἶχε παρέλθει ἀπὸ τῆς συνδιασκέψεως ὅτε οἱ δισταγμοὶ καὶ αἱ περιστροφαὶ τῆς διπλωματίας ἤρξαντο καθιστῶσαι δυσχερῆ τὸν συμβιβασμὸν τῆς παροχῆς τοιοῦτου θετικοῦ τίτλου πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τῆς Εὐρώπης. Ὁ γαλλικὸς λαὸς καταληφθεὶς ὑπὸ πρωτοφανοῦς ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ πυριτιδοφορίας δὲν ἐπέτρεπε τῇ κυβερνήσει οὐχὶ νὰ προπορευθῇ ἀλλ' οὐδὲ καὶ παραλλήλως πρὸς τὰς λοιπὰς νὰ βαδίσῃ. Ἡ ἀποστολὴ εἰς Ἑλλάδα ἐνὸς μόνο ἀξιωματικοῦ θεωρηθεῖσα ὡς κίνδυνος τῆς εἰρήνης ἀνεστάλη δι' ἀγρίων ἐν τῇ Βουλῇ ὠρυγῶν, τὰ δὲ πρὸ τοῦ Δουλοῖγνου γαλλικὰ πλοῖα ἐπρεπε ν' ἀνακληθῶσιν αὐθωρεῖ, ἂν ἐπρόκειτο μία μόνον νὰ ριφθῇ σφαίρα. Εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπὲρ παραβίασεως ἐκ φόβου ἐπιστήμων διεθνῶν ὑποχρεώσεων ἀγῶνα διεκρίνοντο πρὸ πάντων αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀριμάνειοι οἱ ἄλλοτε στεντορείως κραυγάζοντες ὅτε μὲν «Εἰς Πεκῖνον» ὅτε δὲ «Εἰς Βερολίνον» καὶ ἀπαιτοῦντες ἤδη νὰ μεταπηδήσῃ ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ ἵππου τοῦ Δὸν Κυχότου ἐπὶ τοῦ ὄνου Σάγγχα, ἡ δὲ κυβερνήσις ἀναγκαζομένη νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς δημοτικότητος αὐτῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως ἡ μᾶλλον τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας ἐδίσταζε μεταξὺ τούτων ἀναλογιζομένη τὰς ἐγγιζούσας ἐκλογάς. Οἱ λοιποὶ ἐκδύοται τῆς βερολινεῖς ἀποφάσεως παρεδέχοντο μὲν τὸ ζήτημα ὡς εὐρωπαϊκόν, οὐδεὶς ὅμως οὔτε ὡς γερμανικόν, οὔτε ὡς Ἰταλικόν ἢ Ρωσικόν καὶ μόνον ἀκριβῶς κατ' εὐθείαν γραμμὴν παρατεταγμένοι ἔστεργον νὰ προχωρήσωσιν, ἄδηλον δὲ ἦτο, ἂν προσετύγχανεν ἐν τῇ πορείᾳ τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα ἢ δυσβάτος τις στενωπός, πῶς ἤθελον ὑπερβῇ ταύτην. Ἀφοῦ οὐδεὶς ἔστεργεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ προπορευθῇ ἐκ φόβου μὴ ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν ὀπισθεν ἐρχομένων. Πρῶτον ἔργον τοῦ Γλάδστον ἀναλαμβάνον τὴν ἐξουσίαν ὑπῆρξε νὰ μηνύσῃ διὰ τοῦ κ. Γόσχεν τῷ Σουλτάνῳ ὅτι οὐδὲν ἔχει ἡ Ἀγγλία ἐξαιρετικὸν συμφέρον εἰς τὴν διαίωνα τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ἐν ἄλλοις λόγοις ὅτι πρέπει πρᾶγματι νὰ μεταρρυθμισθῇ ἢ νὰ μετοικησῇ εἰς Ἀσίαν. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου πᾶσα πίεσις ἀπέβαιναν εἰκονικὴ κατὰ τοῦ πεποιθότος ὅτι ἤθελε θεωρηθῇ ὡς ἀντένδειξις τῆς χρήσεως παντός δραστηρίου τὸ ὅτι ἡδύνατο τοῦτο νὰ ἀποβῇ αὐτῷ θανατηφόρον.

Μεταξὺ ὅμως μεταρρυθμίσεως καὶ καταλύσεως τοῦ τουρκικοῦ κράτους, μόνος ὁ Γλάδστον ἦτο πρόθυμος νὰ ἐκλέξῃ οὐχὶ δὲ καὶ οἱ συνεργάται αὐτοῦ, ὧν τὰ σχέδια δὲν ἐξυπνέται ὁ ἄριστος θάνατος καὶ ἡδύνατο ν' ἀναβάλλῃ πέραν τοῦ δέοντος ἢ ἔστω καὶ πρόσκαιρος ἀνάρρωσις τοῦ ἀσθενοῦς. Ἀξίον προσέτι παρατηρήσεως εἶνε, ὅτι οὐδέποτε πλείονα ἐψιθυρίζοντο περὶ συμμαχιῶν καὶ μυστικῶν συνενουήσεων ἢ κατ' ἡν ἐποχὴν ἐλέγετο ἀκμάζουσα ἡ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία. Ταῦτα πάντα ἐδικαίουν εὐλόγους δισταγμοὺς, κατὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἄλλο εἴχομεν ν' ἀντιτάξωμεν ἀντιφάρμακον βλέποντες εὐρυνομένην τὴν τάφρον μεταξὺ τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τῆς λογικῆς, εἰμὴ μόνον τὴν ἀνάγκωσιν τῶν ἐξ ἰδιοσυγκρατίας αἰσιοδοξῶν ἐφημερίδων, παρ' ὧν ἐμάνθανομεν, ὅτι οὐδεμία πρέπει νὰ δίδεται σημασία εἰς φαινόμενα παροδικὰ καὶ ἀσυγχώρητον ἦτο νὰ διττάζωμεν περὶ τοῦ κύρους ἀποφάσεως, ἥς ἡ ἀθέτησις ἤθελε καταστήσῃ πάσας τῆς Εὐρώπης τὰς κυβερνήσεις γελοίας. Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ πάσας ἀνησυχεῖ ἡμᾶς, γράφοντας ἀπὸ τῆς 9 Αὐγούστου τὰ κατωτέρω. Ἡ ὑπερβολικὴ φαίνεται ἡμῖν ἡ διδομένη σημασία εἰς τὸ ἐπιχειρήμα, ὅτι ἀδύνατον εἶνε νὰ στέρξῃ ἡ Εὐρώπη νὰ γίνῃ γελοία, ἀνεχομένη τὴν ἀθέτησιν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀποφασισθέντων. Ἄν ἐν μόνον, δύο ἢ καὶ τρία εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐκήρυττον ἐπισήμως, ὅτι ἀπεφασισάν τι, ἤθελον ἔχει εὐλογον ἀφορμὴν νὰ ρωθῶνται μὴ γίνωσι γελοῖα ἐνώπιον τῶν ἄλλων ἂν δὲν ἐξετελείτο τὸ ἀπαφασισθῆν, ἀδύνατον ὅμως εἶνε

ἡμῖν νὰ ἐννοήσωμεν ἐν ὁπιοῦν τῶν κινδυνέουσιν ἀκαταστάσει «πᾶσαιμοῦ αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις γελοῖαι, ὅτε οὐδεμία ἐξ αὐτῶν θέλει ἔχει τὴν δικαίωμάναν γελάτῃ. Οὐδεὶς ἐν χῶρᾳ «Κυκλώπων κινδυνεύει νὰ ἐνεδισθῇ ὡς μονόφθαλμος ἢ ἐν «χῶρᾳ Ἠφαίστων διὰ χολότητα ἢ ἄλλην ἡφαίστειον δυστυχίαν». Πλείστα ἐνὶ λόγῳ ἀπὸ τετραμηνίας δυσοίωνα σημεῖα προσεμήνουν τὴν ἐπελθοῦσαν τροπὴν καὶ τὴν ἐγκαίρως κατ' εὐτυχίαν ἐννοηθεῖσαν ὑπὸ τῆς πρώτης κυβερνήσεως ἀνάγκην τῆς ὑπερτάτης ἐνστάσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ὅπως μὴ ἀναγκασθῇ νὰ μιμηθῇ ἡ Ἑλλάς τοὺς πρὸ τοῦ Δουλοῖγνου ναυάρχους, ὁπισθοδρομοῦσα ἂν ἀντὶ Ἀλβανῶν εὕρισκεν αἰφνης ἐνώπιον αὐτῆς τὴν ὅλην Τουρκίαν, τῆς συναινέσει τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας χρησιμοποιοῦσαν θωρακωτὰ, Κιρκασίους, ἐρημώσεις καὶ σφαγὰς γυναικοπαίδων, ὅπως σωφρονίσῃ ἡμᾶς ἐκτελοῦντας Εὐρωπαϊκὴν ἀπόφασιν οὐδὲ συζητήσεως πρὸ τριμηνίας δεκτικῆν. Πᾶν σχόλιον περὶ τῆς παρεχόμενης ἤδη, ὡς φαίνεται, τοιαύτης ἀδείας νομιζομένη ἀργολογίαν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἐν τούτοις ν' ἀντιστῶμεν εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ὑπενθυμίσωμεν τί ὁ Μαρκήσιος Σώλοβαρυ ἀπεκρίνετο ἐπανερχόμενος ἐκ Βερολίνου εἰς τοὺς σχετλιασμοὺς τῶν σήμερον κατεχόντων τὴν ἐξουσίαν. «Ἀσυνειδησία ἤθελεν εἶνε νὰ ἐξωθήσωμεν δι' ἀπατηλῶν ἐλπίδων ἀσθενὲς κράτος εἰς ἄνισον ἀγῶνα, ἐκτός μόνον ἂν ἔχωμεν ἀπόφασιν νὰ βοηθήσωμεν αὐτόν ὡς κινῶν.» Τοιαύτη ἀσυνειδησία, καθ' ἣς οὕτως ἐν τῷ ἐξῆς γέρετο ὁ κατὰ τὸν κ. Γλάδστον ἀπαπατήσας καὶ προδοὺς τὴν Ἑλλάδα μισέλλην, ἀδύνατον εἶνε ἡμῖν νὰ ὑποθέσωμεν ἱκανὸν τὸν χρηστότατον τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν φιλελλήνων καὶ ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν ὧν δὲν θέλει τείνει εἰς ἡμᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ μόνος τὴν χεῖρα, αἰσθανόμενος πόσον ἄδικον εἶνε νὰ καταβάλλῃ μόνῃ ἡ Ἑλλάς ὁλόκληρον τὴν δαπάνην τοῦ ἀποτυχόντος πειράματος τῆς ὁμοφωνίας τῶν διαφωνίων.

Εἰς ὅσα ἀπὸ τῆς ἐνσκήψεως τοῦ περὶ διατιθεῖς ἀπασιῶν ἀγγέλματος ἀντέταξε κατ' αὐτοῦ ἡ ὁμοφωνία ἐξεγερθεῖσα συνείδησις τοῦ ἔθνους ἐν μόνον ἔχομεν ἰκανῶς σφῆσωμεν. Εἰς τοὺς ἐρωτῶντας πῶς θέλει ἐπιβληθῇ ἡ δικαιοσύνη ἀπόφασιν εἰς τὸν τυχόν ἀπειθήσαντα τῶν διαφερομένων ἀποκρίνονται τῆς προτάσεως οἱ εἰσηγηταὶ παριστάμενοι, ὅτι εὐκολον εἶνε τῇ Εὐρώπῃ νὰ παράσχῃ εἰς τὸν εὐπειθῆ διαφερόμενον, εἴτε δηλ. τὴν Ἑλλάδα εἴτε τὴν Τουρκίαν ἀδιαφόρως διὰ ναυτικῆς ὑποστήριξεως, ἀδείας ἐξωτερικῆς στρατολογίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ μικροῦ δανείου ἀρκούντα ἐφόδια, ὅπως κατισχύσῃ τοῦ ἀντιπάλου ἐν τῷ ἀγῶνι. Ἀλλ' ἀφοῦ πόσον εὐκολον εἶνε τοῦτο, δὲν βλέπομεν διατί ἡ ὑποστήριξις αὕτη δὲν παρέχεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν κἀτοχον ἀποφάσεως Εὐρωπαϊκῆς. Ἐκτός ἂν ὑποθεθῶσιν οἱ ἐν Βερολίνῳ συνελθόντες οὐχὶ πολιτικοὶ ἄνδρες λύοντες τὸ ζήτημα διεθνές, ἀλλ' ἀκαδημαϊκοὶ ἀποφαινομένοι περὶ ζητήματος ἐθνογραφικοῦ τὸ ἄτοπον τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι οἱ αὐτοὶ δικασταὶ δύνανται νὰ εὗρωσιν ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἀξίαν λόγου διαφορὰν ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς μεσολαβούντων ἢ ὡς δικαιοκτῶν εἶνε οὕτω προφανές, ὥστε πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται ὁ ὄγκος τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, ἢ πρὸ πολλῶν δηλ. φοβίζουσα ἡμᾶς ἑλλειψίς τοῦ δυνάμετου νὰ γελάσῃ. Τοιοῦτό τι περίπου ὡμολόγησεν ἡ «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων» ἀποφαινομένη ὅτι ἐν Εὐρωπαϊκῇ ὁμοφωνίᾳ εἶνε ἡ ὁπισθοδρομία ἀνευ αἰσχύνης. «

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἂν πέρυσιν ἐλέγοντο τοιαῦτα ἀντὶ ἀνευ αἰσχύνης ἢ εἰς ἡμᾶς ἀκαταμάχῃτον ἐπιχειρήματι εἶνε τὸ γνωστὸν τοῦ Πασχάλη: «Ἄν ὁ ἔχων τέσσαρας ραβδούχους λέγει, ὅτι ἡ σελήνη εἶνε τετράγωνος καὶ σὺ ἕνα μόνον ἔχων ἰσχυρίζεσαι ὅτι εἶνε στρογγύλη, ἔχεις προφανῶς ἄδικον, ὡς δύνανται νὰ σοὶ ἀποδείξῃ ξυλοφορτόνων σοῦ. Εὐτυχῶς ἐπιτρέπεται ἡμῖν τουλάχιστον νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι τὴν ἐπιχείρησιν τῆς

τακούτης ἀποδείξεως θέλει ἀναλάβει μόνη ἡ Τουρκία. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων ἡμῶν ἐπιτυχίας ἐν τῷ ἀγῶνι ἤθελεν ἔχει πολὺ μείζον ἐνδιαφέρον, ἂν ἐπρόκειτο ἡμῖν σήμερον αἵρεσις μεταξὺ εἰρήνης καὶ πολέμου. Ἀλλ' εἰς τὴν θέσιν περιήλθον ἤδη τὰ πράγματα ὁ μόνος μεταξὺ τούτων ἀρμύζων τρόπος ἀποφάσεως εἶνε ὁ τοῦ Βολταίρου, ὅστις ἐκ τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ πρὸς ἐκλογὴν δύο ποιημάτων ἐν μόνον ἀναγκοὺς εἶπεν ἀδιστάκτως τῷ ποιητῇ: ἈΤῶπωσε τὸ ἄλλον.

Ὅτω καὶ ἡμεῖς μόνης τῆς ὑποχωρήσεως ἔχοντες ὑπὸ
ὄψιν τὰ δεινὰ, τὴν ταπεινώσιν, τὴν ἀποθάρρυνσιν, τὸν
μαρασμόν, τὴν χρεωκοπίαν ἢ τὴν χεῖρονα ἰσως τούτων
καταδίκην εἰς τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων προπαρασκευῶν
ἐξωθούμεθα ἀναποδράστως εἰς ἀδελον ἀγῶνα τοῦτο μόνον
γνωρίζοντες θετικῶς, ὅτι αἱ συνέπειαι αὐτοῦ δὲν δύναται
νὰ ὦσι χεῖρονες τῆς ἀναμείκτου ἀκρωσίσεως τοῦ παραχω-
ρηθέντος ἡμῖν τίτλου. Εἰς τὰς συμβούλας τῆς Εὐρώπης
ὑπηρετούσαμεν ἐφ' ὅσον ἦτο τοῦτο δυνατόν, οὐδόλως δὲ
πταίομεν ἡμεῖς ἀν ἀναγκάζομενοι ἤδη ν' ἀψηφίσωμεν τὰς
χθές ἢ τὰς σήμερον ἀποφάσεις αὐτῆς, ἐκλέγομεν τὴν μάλ-
λον συμφέρουσαν ἡμῖν ἀπίθειαν. Καταδικασθέντες ν' ἀ-
ποτίσωμεν ὅπως δὴποτε τὸ τίμημα τῆς εὐρωπαϊκῆς πα-
λιμυουλίας προτιμῶμεν νὰ καταβάλλωμεν πρὸς τοῦτο τὸ
χρῆμα καὶ τὸ αἶμα μᾶλλον ἢ τὴν τιμὴν καὶ τὸ μέλλον
τῆς Ἑλλάδος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πραχτορεϊον REUTER

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 Ιανουαρίου 6.28 π.μ. Ἡ δίκη τῶν Ἰρλαν-
δῶν ταραξίων ἀνεβλήθη μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης. Τὸ μέρος
τῆς δίκης τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν κατηγορίαν ἐπικρατῶδη.
Ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ ἐν Pocheistroom ἐξακολουθεῖ ἀντισταμένη
ἔχει δὲ ἐξοφία ἐπαρκὴ εἰς ἓνα μῆνα.

Οι «Καιροί» σήμερα λεγουνσιν, ὅτι ἀπαραίτητον καθήκον τῶν Δυνάμεων εἶναι νὰ ἐπιμείνωσιν, ὅπως ἡ Τουρκία παραχωρήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὰ ἐν Βερολίῳ ἀποφασισθέντα ὅρια.

τῶν Ἀγγλικῶν		98 1/2
τῶν αἰγυπτιακῶν	5 0/0	94 7/8
	6 0/0	74
τῶν Τουρκικῶν	5 0/0	123 3/4
Ἑλλήν. δάνειον	6 0/0	380
	ἐν Παρίσις	

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

‘Η Α. Μ. ὁ βασιλεὺς χθὲς τὴν 2 μ. μ. ὤραν μεταβάς
πέψῃ εἰς τὸν σιδηρόδρομον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασι-
στοῦ κ. Χατζηπέτρου μετέβη διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς
Πειραιᾶ, ἐπανήλθε δ’ ἐκεῖθεν περὶ τὴν ἑσπέραν.

— Αἱ μουσικαὶ παικίζουσιν ἀνὰ τοὺς ὁδοὺς ἐμβατήρια καὶ κανονισμοὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τῶν νυμφῶν χαιρετίζουσι τὸ νέον ἔτος, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ τελεῖται περὶ τὴν 10 π. μ. ὡραν δοξολογία ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ναῷ, κατὰ τὰ πρόγραμμά, ὅπου γθὲς ἐδημοσιεύσαμεν.

— Χθές συνήλθε τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς εἰς συνεδρίασιν, ὡρίσθη δὲ τὸ διανεμητέον μέρος τοῦ Τραπεζικῆς διὰ τὴν ληξασαν ἑ. ἐξαμηνίαν 1880 ἐκ δραχ. 116.

— Ἰκανοὺς ζῶντάς ὑπῆρξε χθὲς ἡ ἐπιζομένη κατὰ τὰς ὁδοὺς Ἑρμού καὶ Αἰόλου συρροὴ ἀγοραστῶν ὁρώων τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, προπεμπόντων διὰ συριγμῶν, καὶ φωνῶν τὸ παλαιὸν ἔτος.

— Χθες, ἐγένοντο ἐν τῷ 20 πεζικῷ τάγματι προβι-
σμοὶ ὑπαξιωματικῶν κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρτι γε-
νομένων ἐξετάσεων.

— Ἀνεχώρησεν ἐπ' ὀλιγοήμερον ἀδεία εἰς Ναύπλιον ὁ ὑ-
φηγητὴς κ. Νικόλαος Δημαρζης.

— 'Η σπουδική ἐφημερίς «Ἀριστοφάνης» βελτιωθείσα ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φύλλου ἐκδίδεται ἐπὶ νέων ἐάσεων τὸ σήμερον δὲ διανεμηθησόμενον φύλλον περιέχει ποικίλην ὕλην

— Ο ὁ Μαδύτων τῆς Θρακ. Χερσονήσου κ. Δομέσκος
Σ. Τζελέπης ὑποστάς τὰς νομοισιμέναις ἐξετάσεις ἐνώπιον
τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἡξιώθη τοῦ διδασκατο-
ρικοῦ διπλώματος μὲ τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς.

‘Εορτάζουνσε

Σήμερον ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου οἱ κκ. Β. Βουδού-
ρης, Β. Νιολόπουλος, Β. Σαπουτζάκης, Β. Μελλάς, Β. Βού-
τουνας, Β. Πετιμεζάς, Β. Κάζβας, Β. Γιαννούλης, Β. Φι-
λιππίδης.

Αἱ κκ. Β. Ἀθ. Πετιμεζᾶ, Β. Δεκόζη Βούρου, Β. Χατζί-
σκο, Β. Γιουγιουκλή, Β. Ἀνδρονίκου, Β. Ζέρμα, Β. Π. Νέγ-
κα, Β. Μ. Μανιατοπούλου.

Δὲν ἐορτάζουσιν

Αἱ κκ. Β. Χ. Ἀντωνοπούλου, Β. Ἀρτέμη, Β. Φ. Κανελλοπούλου, Β. Δέκα καὶ οἱ κκ. Β. Σχινᾶς, Β. Κασθίκη, Β. Μ. Βαλασάκης.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κογλιάρια Περούνια καὶ Μαχαίρια

Ἀγγλικὰ ἀ. ποιότητος ἐκ λευκοῦ μετάλλου ἀναλλοιώτου,
(ὅπου ἐγγυᾶται μὲ πᾶσαν συνέπειαν εὐθύνης),

Τὰ 36 τεράχια πρὸς δραχ. γ. 73

Ἐπάρχουσι δὲ προσέτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ λευκομετάλλου ἑπαρ-
γυρωμένου καὶ μή:

Δίσκοι ὠειδεῖς καὶ στρογγυλοὶ ἀπλοῖ καὶ μ.ή.

Μαχαίρια καὶ Περούνια ψητοῦ.

Ἡ Εἰροσύνη σαλατικῶν.

Κοχλιάρια, καφέ, τείου κ.λ.

Σακχαρολαβίδες, νέας κατασκευής.

Καφεδόχαι, Τειτοδόχαι, Γαλακτοδόχαι, Σακχαρο-
θῆκαι.

Πολυκήρεια, Κηροπηγεῖα, ὑψηλὰ καὶ χαμηλὰ
Bougeoirs. Δοσιεῖα Γλυκοῦ κογλιαρίων.

Στακτοθήκαι σιγάρων κτλ. (ΣΓ—40ια)

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ

ΚΗΠΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ

Παρά τοῖς ὑπουργείοις καὶ τῇ Ἀστυνομίᾳ.

Τὸ ἐντὸς τοῦ εὐρυχώρου καὶ ὠραίου τούτου κήπου καφ-
φενεῖον ἀνακκινισθὲν καὶ εὐπρεπισθὲν ἐσωτερικῶς τε καὶ
κατὰ τὴν περιχώρην, παρέχει τοῖς πελάταις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦδε
καὶ ὕθον καλλίστης ποιότητος καὶ φαγνὰ κρύα καὶ πε-
ριποίησαν ἀρίστην, θέλει μὲν δὲ ἀνοικτὸν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ
τὸ ἐσπέραν, ἐνῷ μέγα τοῦδε τὸ ἐσπέραν ἔχλειε.

(ΣT-54 θ)

ΜΕΛΙΑ ἀρίστης ποιότητος πωλούνται εἰς Πειραιᾶ παρὰ τῷ καταστήματι τῶν ἀδελφῶν Κ. Κόνια κούρια ὀπισθεν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, εἰς Ἀθήνας δὲ παρὰ τῷ οἰνοπωλείῳ τοῦ Ι. Σοφιανοπούλου παρὰ τῇ Πύλῃ τῆς Ἀγορᾶς. Πολλὰ ἐπιθυμοῦντες προσελθέτωσαν καὶ θέλουσιν μείνειν κατὰ πόλιν εὐχαριστημένοι διὰ τὴν ποιότητα καὶ συγκαταβατικὴν τιμὴν τῶν.

(ΣΤ-76 5)

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἀπωλέσθη **ΚΛΩΝ** μαλλιάρῳς (δαυτύριχος). Ὁ εὐρὼν αὐτὸν πα-
ρακαλεῖται νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ὁ ρ α ς καὶ
ἀμειψθῇσεται γενναίως.

ΔΩΡΑ

TOY

ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Οί φιλόκαλοι χαρτοπώλαι άδελφοί Γερασίμο έκόμισαν κατά τό σύνθηες είς τό ύπό τήν μεγάλην οίκαν Μελά κατάστημά των διάφορα άντικείμενα κομψά κί χρήσιμα δι' οίκογενείας, οί προσερχόμενοι θέλουσιν εύχαρηστηθή διά τε τήν ποιότητα και σήν τιμήν.

Έπίσης εύρίσκεται και Σάπων Γλυκερίνης καθαρός και γνήσιος. (ΣΤ—72 η)

VIN DE St RAPHAEL

ΟΙΝΟΣ ΤΟΝΙΚΟΘΕΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

Έν Γαλλία έγένετο παραδεκτός είς άπαντα τα Νοσοκομεία καθ' όλον έν γένει των άναρρώσεων, όπου ύπάρχει άτονία, άναιμία, καχεξία, χλώρωσις (ώς είς τάς νέας κόρας, όπου ή άνάρρωσις βραδύνει, όπου έπήλθε τοκετός, όπου ύπάρχει έλληψις όρέξεως και έν γένει όπου άπαιτείται ή διατήρησις τής ζωής και τής υγείας ή χρήσις αυτού του οίνου έλαβε τα πρωτεία.

Οί γέροντες διά τής χρήσεως αυτού άπολαμβάνουν άπαντα τα πλεονεκτήματα τής όρέξεως, τής πέψεως και του ύπνου, δι' δ δικαίως άποκάλεσαν αυτόν οίνον τής μακροβιότητος.

Εύρίσκεται έν τῷ Φαρμακευπορείῳ Κ. Όλυμπίου όδός όλυμπίου Έρμού 206. (Ε—871α)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Χοιρομήρια άγγλ. γνήσια άρίστης ποιότητος. Τέτον άγγλ. καλλίστης ποιότητος.

Σοκολάτα τό πακέτον λ. 80. **Κακάον** λ. 65.

Άστακοί, Πέικεις και παντός είδους άγγλικά και γαλλικά τρόφιμα ως και κρέατα και **Άνανάδες** του κουτιού.

Σπερματσέτα πρωτοφανή έν Έλλάδι άρίστης ποιότητος και άπηλλαγμένα πάσης άκαταλληλίας των γνωστών. (ΣΤ—43 ι)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Πυροφυλακτήρια **Πυρολαβίδες**, πύα, σάρωθρα, φουσερά κλπ. χρήσιμα θερμάσεως.

Μηχαναί ψητού **Πιστήρια** δι' αντιγραφην έπιστολών.

Χρηματοκιβώτια σιδηρά, ως και διά κοσμήματα.

Ποντικοπαγίδες διαρκώς στημέναι.

Ώρολόγια, **Ξυπνητήρια** κλπ. άπό δραχ. νέας 1.50

Σίδηρα σιδηρώματος, παντός είδους ψαλίδια προς κώμωσιν.

Έργαλεία διά κομψά ξυλουργήματα. (ΣΤ—44 θ)

Έκομίσθησαν έν τῷ καταστήματι

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ξύλα είς **σανίδας** διά λεπτάς έργασίας (ppur, la decoupure) ήτοι noyer, maronier blanc, ahonrerable mouchette κτλ.

Σχέδια διάφορα και άπαντα τα χρειώδη προς έργασίαν **έργαλεία**. (ΣΤ—3 ιδ)

Είς τό γνωστόν **κτηνοτροφείο** Γουδη πωλείται άχυρον πρώτης ποιότητος και είς συμφέρουσιν τιμήν. Ό έχων ανάγκην άς άποταθή είς τό κρεοπωλείον του κυρίου Σπυρίδωνος Γκούμα και Σας. (ΣΤ—62 ζ)

ΔΩΡΑ

TOY

ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Διά πᾶσαν λεπτήν και εύγενή καρδίαν ούδέν έκλεκτότερον και αίσθηματικώτερον των άνθών. Δι' έλαχίστης δαπάνης δύναται τις νά προσφέρη ως δῶρον, άειθαλές άνθος είς αγαπητόν πρόσωπον, ως ένθύμησιν φίλης, εύγνωμοσύνης, ύπολήψεως, άγάπης κτλ. κτλ. Γάστραι και άνθοδοχεΐα πλήρη έκλεκτών άνθών κομισθέντων έκ Παρισίων έξετέθησαν άπό χθές είς τό κατάστημα του κ. Μ. Κατσιμπαλη προς πώλησιν διά τό νέον έτος.

Ό βουλόμενος προσελθέτω. (ΣΤ—78 δ)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΜΑΣΑΛΛΙΑ

Τό γνωστόν επί τής όδου Αϊόλου ξενοδοχείον ή **Μασαλλία** διευθυνόμενον υπό των άδελφών **ΑΣΛΑΝΗ** προσέλαβεν ήδη διά τό εστιατόριον αυτών νέον **Μάγειρον**, χρηματίσαντα τοιοϋτον είς διάφορα πρώτης τάξεως εύρωπαϊκά ξενοδοχεία και άρτι άφιχθέντα ένταϋθα.

Έκτός των φαγητών **διά του καταλόγου** (a la carte), δίδει και γεύματα, είτε έντός του ξενοδοχείου, έν ιδιαιτέρη αίθούσῃ, είτε και έκτός του ξενοδοχείου κατά προηγουμένην παραγγελίαν.

Η **μαγειρική** θά είνε **γαλλική** και **άνατολική** διακρινόμενη διά τήν καθαρότητα' αί δε τιμαί έσονται **μέτραι**.

Εύρίσκονται δε έν τῷ ξενοδοχείῳ οίνοι παντός είδους εύρωπαϊκοί, έλληνικοί άρίστης ποιότητος.

Τό κατάστημα θά μένη άνοικτόν μέχρι τής 1 μετά τό μεσονύκτιον ὥρας, ότε θά εύρίσκη τις κρύα φαγητά jambons γαλαντίνας, σαλτσιτσότα κλπ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Έν Πειραιεί επί τής όδου Δημοσθένους, ύπ' αριθ. 20 μετ' επίπλων καινούργων και ύπηρεσίας προθύμου παρέχει δωμάτια τοίς βουλομένοις προς έν φράγ. (ΣΤ—75 ζ)

ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Είς τό κατάστημα

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Όδός Έρμού

Κοιμψοτεχνήματα έκ ξύλου και πηλού τής Ιταλίας και Γαλλίας. **Εξόνες** τής Πομπηίας και χρωμολιθογραφίας. **Άγγεΐα** φαγεντιανού, κοσμήματα εξ αρχαίων νογισμάτων.

Είδεικός και εύθηνία (ΣΤ—83 ρ)

Καρποί Ζαχαρόπηκτοι διαφόρων ειδών Fruits Glacés-Fruits cristallisés. Χάριν τῶν προσεχών έορτών έλήφθησαν έκ Μασσαλίας και πωλούνται έν τῷ καταστήματι

Σ ΠΑΠΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

και **Πεπονίου** τεμάχια—Melon. Όδός Αϊόλου αριθ. 52. (ΣΤ—60ια)